

2%	ва частни лица и учръждения	отъ I. 1. 1891 до 20. II. 1903 г. и отъ 20. II. 1903 год. насамъ.
1%	ва банкери, сарафи и пр.	
1%	ва частни лица и учръждения — ва банкери, сарафи и пр.	

А на срочните влогове отъ 1 до 3 год. банката е плащаща лихва:

5% отъ 1 септемврий 1885 г. до 1 май 1887 г.

$5\frac{1}{3}\%$ отъ 1 май 1887 г. до 1 юлий 1888 г.

7% отъ 1 юлий 1888 г. до 1 априлъ 1890 г.

Слѣдъ 1 априлъ 1890 г. срочните влогове сѫ били раздѣлени на 3 групи, а именно на влогове за 5, 3 и 1 година. На всѣка група банката е плащаща:

Отъ	До	На влогове Тѣ за		
		5 год.	3 год.	1 год.
1.IV. 1890	1.VII. 1897	7%	6%	5%
1.VII. 1897	20.II. 1903	6%	5%	4%
20.II. 1903	насамъ	4%	3%	2%

Да се прослѣди, какъ се е развивала вложната операция на банката самостоятелно прѣзъ периода 1879—1885, като при туй се запази метода на срѣдните числа, — нѣма възможностъ: често смѣтката на „лихвените влогове“ (срочни и безсрочни) е била показвана въ едно перо съ „текущата лихвена смѣтка“, а послѣдната отъ своя страна е била отнасяна къмъ „текущата безлихвенна смѣтка на държавното съкровище“. Независимо отъ това, изъ текущата лихвенна смѣтка, която винаги стои въ пасивъ, сѫ били прѣдварително приспадани сумитѣ на текущата лихвенна смѣтка въ активъ (специални текущи смѣтки)⁴) и едва тогава сумата е била записвана и публикувана въ мѣсечния балансъ. По такъвъ начинъ, сравнението на числата, дадени въ мѣсечните баланси на дoreформената банка, е било възможно само по една общца група, а именно по групата „правителствени фондове, текущи смѣтки и влогове“, съставена отъ сумитѣ на тѣзи три подгрупи. Свѣдѣнията по това перо читателятъ ще намѣри въ приложениета. Като е дума за срочните влогове при дoreформената банка, нека забѣлѣжа, че въпрѣки прѣдписанията на устава и инструкцията, които задължаваха Б. Н. Банка да приема парични влогове, приемането на послѣдните, по мотивъ, че „Бълг. Н. Банка, като не е била още въ пълно течение на работи и търговски прѣдприятия, та нѣ— мало отъ кждѣ да покрива лихвитѣ за влоговете“, а още повече че изобилниятъ източникъ отъ обращателни срѣдства, що ѝ доставляваше държавното съкровище съ своята голѣма наличностъ въ каситѣ на банката, ѝ даваше възможностъ да удовлетворява кредитните ї нужди — управлението на банката е ходатайствуvalо и М-то на Финанситѣ утвѣрдило, щото да се прѣкрати времено приемането на лихвени влогове. По този начинъ отъ 1 януари 1880 г. до 15 априлъ 1883 г. банката е отказвала приемането на всѣ—акви влогове. Приемането на лихвенни влогове слѣдъ тази дата (15 априлъ 1883 г.) е било подновено и то на сѫщите условия, изложени въ инструкцията отъ 1879 г., т. е. при 4% и $4\frac{1}{2}\%$ лихва на срочните влогове за 5 и 10 год. и по 3% за безсрочните влогове. На 26 януари 1884 г. (вж. отчетъ на банката за 1884 г., стр. 11) тарифата на влоговете е била повишена. Слѣдъ тази дата до 1 септемврий 1885 г. Б. Н. Банка е плащаща лихва:

⁴. На нѣкои фаворити на банковото управление, като на Ив. Хаджиеновъ, Г. Грековъ, Г. Начевичъ и др. сѫ били откривани, въпрѣки запрѣзенето на устава, специални текущи смѣтки и то за твърдѣ голѣми суми бѣзъ всѣкакво или пѣкъ съ недостатъчно покритие. (Вж. Доклада на анкетната комисия, помѣстенъ въ стенограф. протоколи на IV об. Н. Събрание, първа сесия, кн. II, стр. 499 и слѣд.)